

Moment într-o noapte

Agafia

Când cucuveaua mușcă luna de un colț,
Sub pleopă de pământ pânđește ca un hoț,
Un bocet de gorun, pasăre vicleană
Zidită-n cuvânt precum o altă Ană.

Cușmă neagră noaptea se varsă în ploaie,
Urlă așteptarea, lacrimă văpaie,
Ca un corb pribeag și nesătul trecutul
Te mâna din urmă umbrind începutul.

Furnicarul lumii colcăie-n ispită,
Fățarnic botează clipa travestită,
Pierdută de haită desface zăvoare,
Cu bani de argint să cumpere uitare.

Baloane de săpun se-nmultesc și dispar,
Caverne de idei înscrise-ntr-un ferpar.
Organica celulă se umflă-n zadar,
Sfârșitul este scris de cer în calendar .

Când clopote toacă în zi de parastas,
Aud cum plânge frica în ochiul rămas.